

వచిత్ర వారపత్రిక 8-1-82

ఒకనానికొకటి సంబంధంలేని ప్రశ్నలన్నీ కలిసి ఒక చిక్కుముడి తయారయింది.

“నేను ఉద్రేకాలు లేని మనిషిని కాదు. కాని ఏవేవో ఇన్స్టిట్యూషన్స్. ఈ సమాజం ఆడదానికి పెట్టిన అనేకమైన ఆంక్షలు. వ్యక్తిగా నాకున్న నమ్మకాలు నా ఉద్రేకాల్ని చంపేశాయి. కేవలం ఈ దేశంలో ఆడపిల్లగా, అదీ మధ్యతరగతి ఆడపిల్లగా పుట్టి పెరగడంవల్లే నేనిలావుండగలిగాను. మగవాడిగా పుడితే అతనిలానే ప్రవరించడానికే ఎక్కువ అవకాశముందనిపిస్తుంది నాకు. అంటే- తప్పేదైనావుంటే అది అన్ని అవకాశాలూ, అధికారాలూ మగవాడి కట్టబెట్టిన సంప్రదాయానిదికాని. వ్యక్తిగా నా భర్త తప్పేలేదనే నిర్ణయాని కొచ్చాను.” ఏమాత్రం ఆవేశం లేకుండా చెప్పసాగింది అమర. ఆమె సిద్ధాంతాలు పూర్తిగా మింగుడుపడడం లేదు శ్రుతికి.

“ఐతే యిదంతా మీకు సహజంగా కనిపిస్తుందా?” ఆమెతో చర్చ ఆసక్తికరంగా వుంది శ్రుతికి. తరువాత చూడాలి నేపేషెంట్స్ ఎవరూ లేకపోవడంవల్ల తీరిగ్గాకూడా వుంది.

“నా కెలా కనిపిస్తుందన్నదికాదు సమస్య. యిప్పుడున్న పరిస్థితి యిది. యీ పరిస్థితిలో ఆత్మగౌరవాన్ని కోల్పోకుండా బ్రతుకులోని తీపిని ఎంత ఎక్కువగా అనుభవించగలం అని ఆలోచిస్తున్నాను.... జీవితం చాలా చిన్నది. అందులో దాదాపు సగభాగం గడిచిపోయింది. గడిచిపోయినవాటి గురించి, ఎంత ప్రయత్నించీ తిరిగి సరిచేయలేని వాటి గురించి తల బ్రద్దలు కొట్టుకుంటూ తన జీవితంతో పాటు ఎదుటివాడి జీవితాన్ని కూడా నరకం చెయ్యడం మంచిది కాదని పించింది....దంపతులకు కావలసిందివేర్వేరుగా గడిచిపోయిన గతంకాదు, ఒకటిగా నడుస్తున్న వర్తమానం, ఒకటిగా నడవ వలసిన భవిష్యత్తు.. గతంతో రాజీపడక పోవడం తెలివితక్కువ, వర్తమానంతో రాజీపడిపోయి బ్రతకడం అసమర్థత.” శ్రుతి మనసులోని చిక్కుముడి మరింత జటిలం కాసాగింది. అమరమాటల్లో విలువలు, తప్పొప్పుల ప్రమాణాలు మారిపోతున్నాయి. అవి కొద్దో, గొప్పో ఆడ. మగ యిద్దరికీ వర్తిస్తున్నాయి. ఈ పరిస్థితిలో కొంత రాజీ, కొంత తిరుగుబాటు, కొంత కన్ఫ్యూషస్ తప్పవేమో :- అమర వంక చూస్తున్న శ్రుతిలో ఆలోచనల వలయాలు లేస్తున్నాయి.

మేష్టారు

“రండి రండి! మేష్టారు! ఈ మధ్య బొత్తిగా నల్ల పూసయ్యారు. అనలు దర్శనాలే లేవు” అంటూ మా ఇంటాయన (అంటే, మా హాస్పొనరు) అప్యాయంగా పిలుస్తుంటే ఆ ప్రవసన్న వదనాన్ని తిలకించి పులకించి “సర్వవిఘ్నోపశాంతయే” అనుకొంటూ ఇంటాయన ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టాను. పిల్లనిచ్చిన మామగార్లా ఎన్నెన్ని కుశలప్రశ్నలు! వదుచు పెళ్ళాం ఓరచూపులా ఎంత చక్కలిగింత! ఒక్కసారి మా పెద్దాపీసరు నాక్కొడికే కాలువా గప్పి సన్మానం జేసినంత ఆనందం! నామీద నాకే హాశ్వర్యం! ఇవ్వాళ లేస్తూనే నా మొహం నేనే జూసుకొన్నా. ఏమిటీ కుభ శకునాలను కొంటూండగా, ఇంటాయన శచీదేవిలా దైరెక్టుగా అమృతభాండం అందిస్తున్నట్లు కాపీ కప్పండించాడు. తరువాత పేసర్లోకి దింపాడు. రాజకీయాల్లో ఓలలాడించాడు. ఆ తరువాత ఊళ్ళోకి లాక్కొచ్చాడు.

“మొత్తంమీద మనూరికి ప్రమోషన్ నిప్పించారు మేష్టారు” అన్నాడు.

“ఎప్పుడో యివ్వాలి సార్! ఐదున్నర లక్షల జనాభా వున్న ఊరిని ఇప్పుడా కార్పొరేషన్ చేసేది! ఎప్పుడో చెయ్యాలి” అంటూ నాన్ స్టాప్ గా చెప్పి కొరబోతున్న కంఠాన్ని సవరించుకున్నాను.

“ప్రమోషన్ చివరంతుకు మీకు యాభై రూపాయలు ఇంక్రిమెంటివ్వాలి

మేష్టారు” అని నవ్వుల పువ్వులొలికించి గిల్లి మరీ చెప్పాడు.

అబ్బ! అబ్బ!! అనుకొంటూ ఇంటాయన సరసానికి లెక్కలేనన్ని ఆనంద బాషాలు లాల్చి పారేసి, పట్టలేని ఆనందంతో పరవశించిపోయాను.

రెండోజలయ్యాక ఇంటద్దె ఇవ్వడాని కెళ్ళాను. అంటే :

- ఆనందం ఇంకై ఇంకదే!
- ఓరచూపు కోరచూపులా —
- ఆపీసరు యమధర్మరాజులా —
- రాజకీయం ముళ్ళకంచెలా —
- శచీదేవి కూర్పణఖలా —
- అమృతం విషంలా —
- ఊరికి ప్రమోషన్ స్తే ఇంటద్దెకి ఇంక్రిమెంట్ పెరిగింది—
- నీతి: ఉద్యోగస్తులకి ప్రమోషన్లు రావు.

త్యరగ

మూలిశంకకు

నమ్మకమైన

హెడెస్ సా

విరేపనముతో

చికిత్సను పొందండి

- శస్త్రచికిత్స

అవసరములేదు!

దహించలేని బార ఉందా? తీవ్రంగా దురద వందా? మంటల్ నెత్తురు భదుతుందా? అమోఘమైన చికిత్స, ఎంత కూత్రము కాలయాపన చేయవద్దు! ఉపేక్షిస్తే తీవ్రమైన క్రిస్టికలకు దారి తీసి-శస్త్రచికిత్స తప్పనిసరి కాతుంది. పకాలలో హెడెస్ సాతో ఉపశమనాన్ని పొందండి. ఇది నమ్మకమైన జర్మను మూలకం విరేపనము. 108 దేగాలలో నైద్యులందరూ శిఫారసు చేస్తున్నారు! హెడెస్ సాలో ఉండే అమోఘమైన మందులు శ్రమంగా గుణాన్నిచ్చి బారను దురదను శమింపజేస్తుంది-విరేపనము ఎంతమాత్రము కష్టమనిపించదు.

గమనించండి పకాలలో హెడెస్ సా చికిత్స చేసుకుంటే ముస్కండు శస్త్ర చికిత్స అవసరముండదు!

3627 TG